

عنوان مقاله:

ارتباط صفات سرشتی مادران و نشانه های اختلال بیش فعالی - نقص توجه فرزندان: نقش میانجی روش های فرزندپروری

محل انتشار:

فصلنامه کودکان استثنایی، دوره 20، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیف اله آفاجانی - دانشگاه محقق اردبیلی

زهرا سپهری نسب - دانشگاه محقق اردبیلی

وحید فلاحی - دانشگاه محقق اردبیلی

زهرا آهنگر قربانی - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط صفات سرشتی مادران و نشانه های اختلال بیش فعالی - نقص توجه فرزندان با نقش میانجی روش های فرزندپروری است. روش: این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل کل مادران دانش آموزان ADHD دوره ابتدایی منطقه ۲ و ۴ شهر تهران در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ بودند که به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های سرشت و منش کلونینجر، پرسشنامه سبک های فرزندپروری بامریند و پرسشنامه کانرز پدر و مادر استفاده شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که روش های فرزندپروری می تواند ارتباط میان صفات سرشتی مادران و نشانه های اختلال بیش فعالی - نقص توجه فرزندان را میانجی گری کند. نوجویی بر نشانگان ADHD اثر غیر مستقیم و روش فرزندپروری مقتدرانه در این رابطه نقش میانجی داشت ($\beta, 0.1/0 \geq P = 0.32/0$). آسیب پرهیزی بر نشانگان ADHD اثر غیر مستقیم و روش فرزندپروری مقتدرانه نقش میانجی داشت ($\beta, 0.1/0 \geq P = 0.37/0$). نتیجه گیری: مادران با صفات سرشتی آسیب زا در تعامل پدر و مادر- کودک روش فرزندپروری غیر مقتدرانه را از خود نشان می دهند که نشانگان ADHD در فرزندان را سبب می شود.

کلمات کلیدی:

Attention deficit hyperactivity disorder, Parenting styles, Temperament traits, اختلال بیش فعالی - نقص توجه، روش -

های فرزندپروری، صفات سرشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616053>

